

Jeg kunne også godt tænke mig, at ministeren besvarede det spørgsmål, jeg stillede om, hvorvidt de forslag, Niels Ersbøll sammen med Peter Ludlow har fremlagt i den rapport, som jeg står med her i hånden – og som jeg går ud fra, at ministeren også er bekendt med – ikke rent faktisk er fuldstændig uacceptable ud fra et dansk synspunkt.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Niels Ersbøll nyder i udlandet og herhjemme meget stor tillid, og han har min fulde tillid i forhold til det arbejde, der her skal udføres, hvor han med sin store erfaring fra EU's Ministerråd vil kunne bidrage væsentligt til et godt resultat af refleksionsgruppens arbejde – og selvfølgelig et godt resultat, der afspejler danske synspunkter.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, at ministeren besvarede mine spørgsmål. Jeg skal så måske stille dem lidt skarpere og lidt mere præcist.

Jeg går ud fra, at ministeren med sin tavshed erkender, at han altså ikke har mulighed for med juridisk bindende virkning at pålægge sin repræsentant – sin egen personlige stedfortræder – en instruks, fordi der er tale om en pensionist.

Det er én ting, men vil ministeren så love os, at han løbende vil orientere Folketingets Europaudvalg om, hvilke tanker og ideer Niels Ersbøll fremlægger i denne refleksionsgruppe, således at ministerens personlige repræsentant kan komme under samme parlamentariske kontrol, som ministeren er underlagt?

Og vil ministeren tilsende os et skriftligt notat om indholdet af den rapport, som er udarbejdet af Niels Ersbøll i samarbejde med Peter Ludlow, med kommentarer til de forslag, som er heri, således at vi kan få afkræftet, at den danske regering indirekte skulle støtte dette dokument?

Ministeren må jo f.eks. være vidende om, at der i dette papir stilles forslag om, at der skal indføres sanktioner mod lande, der ikke vil følge EU's fælles udenrigspolitik. Det er jo – er jeg næsten nødt til at sige – en vanvittig idé. Jeg er helt sikker på, at ministeren ikke støtter den, men der kunne jo opstå den misforståelse i refleksionsgruppen og andre steder, at ministeren stod bag et sådant forslag. Den misforståelse synes jeg ikke kan få lov til at henstå.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Hr. Albrechtsen må undskylde mig, men jeg synes, det falder uden for dette spørgsmål at afkræve mig en omfattende redegørelse for og en stillingtagen til enkeltheder i en rapport, som spørgsmålet ikke omhandler. Jeg vil foreslå spørgeren, at man forfølger det videre via Europaudvalget.

Og må jeg så gøre opmærksom på, at Europaudvalget i denne henseende kun har én at holde sig til, og det er den ansvarlige minister.

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne bede udenrigsministeren bekræfte, at refleksionsgruppen ikke skal komme med nogen politiske initiativer, men at den alene skal prøve på at lave et idékatalog, som de politiske udvalgte repræsentanter så efterfølgende skal behandle.

Jeg vil også gerne spørge udenrigsministeren, om det ikke er korrekt forstået, at hver gang man har nedsat en refleksionsgruppe, har den været sammensat af personlige repræsentanter, der via deres kapacitet har skullet prøve på at lægge nogle ideer frem, og ikke noget, som har skullet afgøres hverken i det daværende Markedsudvalg eller – som nu – i Folketingets Europaudvalg.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstår ministerens sidste svar på den måde, at ministeren over for Folketinget klart tilkendegiver, at han helt og fuldt har ansvaret for, hvad Niels Ersbøll foretager sig i refleksionsgruppen, og den tilkendegivelse er jeg naturligvis tilfreds med.

Jeg kan naturligvis også acceptere, at ministeren henviser mig til at stille yderligere spørgsmål, når jeg borer i ting, som – det kan da være rigtigt – ligger ud over det spørgsmål, der er stillet, så jeg vil følge ministerens opfordring og via Folketingets Europaudvalg bede om at få en redegørelse for de påstande, som fremføres af Niels Ersbøll i den omtalte rapport.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Til hr. Kent Kirk: Jeg kan bekræfte begge dele, både at det er refleksionsgruppens opgave, som det også ligger i navnet, at fremkomme med ideer og opstille valgmuligheder, og at det plejer at være sådan, når man nedsætter grupper med personlige repræsentanter.

Og til hr. Keld Albrechtsen kan jeg kun gentage, at Europaudvalget må finde sig i, jeg er